

Bung paa en meget alvorlig Maade. Det forekommer mig derfor, at vi burde vide Alt, hvad man kunde lade os vide. Jeg vil altsaa slutte, mine Herrer, med at sige, at en Revision af Hærløvene i den Forstand, at man vil se at forbedre Smaaposter hist og her, navnlig med Hensyn til Befalingsmændene, som der er talt saa meget om, skal jeg saa gjerne være med til, saa meget mere, naar man kunde komme til en Besparelse paa andre Punkter. At en saadan Besparelse, som jeg i og for sig vilde anse for rigtig, nemlig en Besparelse af Millioner, ikke kan naaes ved Revision af disse Love, ser jeg jo nok; men jeg siger: bliv saa staaende ved det, vi have, og lad os faae at se, om det virkelig er Sandhed, at man ikke kan nøies med det, saaledes som det er, og lad os faae at se, om man ikke om ikke ret mange Aar skulde kunne faae Dinene op for, at der er en hel anden Maade, at frelse vort Fædreland paa; end ved at slaa paa den Streng, som man nu slaar paa. Dette skal være mit Formaal, og jeg vil sige paa Forhaand, at Alt, hvad jeg er i Stand til at kunne gjøre, skal gaa i Retning af at forhindre, at Planerne blive gennemførte, saaledes som de nu foreligge for os, thi jeg anser dem for at være i allerhøieste Grad farlige for vort Fædreland.

Formanden (Krabbe): Da det viser sig, at Forhandlingen heller ikke kan tilendebringes i dette Møde, vil det være hensigtsmæssigt at afbryde den her.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:
Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Mødet hævet Kl. 4:35 M.

Otte og tyvende Møde.

Tirsdagen den 11te November Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Hærens Ordning.

B. Holm: Det maa vistnok betragtes som en Selsøge, at, naar et saa vigtigt Lovforslag foreligger, som omhandler Hærens Ordning, som endvidere i sig indeholder hele vort Forsvars Ordning, vil der være Anledning til forskellige Udtalelser fra de forskellige Sider, og, at man, havde jeg nær sagt, vil faae de forskellige Udtalelser at høre baade fra Afvæbningsmændene og fra dem, som endnu tro paa et Forsvar af vort Fædreland, selv om vi staa ganske alene. Men naar man kommer til at undersøge Indholdet af, hvad der er blevet udtalt her, tror jeg ikke i og for sig, at man med nogen Ret kan sige, at der er Nogen, der vil afvæbne. Der kan være forskellige Opfattelser med Hensyn til, hvorledes man paa bedste Maade tror at kunne værne om vort Fædreland, og hvorledes man tror, det er hensigtsmæssigt for Fædrelandet at ordne vort Forsvar; men nogen virkelig Afvæbning tror jeg ikke, der er noget Medlem her i Thinget, der vil staa op som Forsvarer for. Og jeg tror heller ikke, at denne Tanke vil finde Medhold i selve Folket. Jeg begrunder for en Del ogsaa dette paa de Udtalelser, som vi hørte fra det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), som talte igaar. Som bekendt, var det ikke nogen ny Tanke, han fremtom med, igaar her i Thinget, det var en Tanke, som vi, der have haft den Gæde at være Medlemmer af Thinget i en Række af Aar, stadig have hørt ham fremkomme med. Men det forekom mig, at hans Udtalelser, jeg havde nær sagt, som sædvanlig, naar han talte, gik i den Retning, at han kommer til at stemme med den Stilling, som det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holtstein-Holtsteinborg) indtog i 1867, idet dette ærede Medlem da stadig foreholdt os her i Thinget de umaadelige Afgifter, vort Forsvar vilde medføre, og at Danmark vilde segne under disse Afgifter, men desuagtet erklærede, at han vilde stemme for Alt, hvad de Sagkyndige forlangte, men saa siden stemme imod det Hele. Det var ogsaa Tanken i det ærede Medlems Foredrag igaar, idet han sagde: Jeg er nærved at give de Sagkyndige Ret i, at vi skulle have flere Officerer, og i, at